

Warszawa, 15 grudnia 2023 r.

Dr hab. Włodzimierz Buraczyk
Katedra Hodowli Lasu
Wydział Leśny
Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie
ul. Nowoursynowska 159
02-776 Warszawa

Ocena całokształtu dorobku naukowego oraz osiągnięcia naukowego

dr. inż. Pawła Przybylskiego

pt. „Stabilność i możliwości regeneracyjne starodrzewów sosny zwyczajnej (*Pinus sylvestris* L.) na przykładzie populacji Kampinoskiego Parku Narodowego”

w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego

Podstawa wykonania recenzji

Ocenę dorobku naukowego oraz osiągnięcia naukowego wykonuję w związku z pismem nr RN-0000-328/2023 z dnia 12 października 2023 r. informującym o powołaniu mnie na recenzenta w Komisji habilitacyjnej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego dr. inż. Pawłowi Przybylskiemu w dziedzinie nauk rolniczych, w dyscyplinie nauki leśne. Komisja habilitacyjna została powołana Uchwałą Rady Naukowej Instytutu Badawczego Leśnictwa dnia 21 września 2023 r. działając na podstawie art. 221 ust. 5 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. (Dz.U. z 2023, poz. 742, 1088, 1234, 1672).

Podstawę prawną oceny stanowi też Uchwała Rady Naukowej Instytutu Badawczego Leśnictwa z 28 stycznia 2021 r. w sprawie „Trybu postępowania w sprawie nadawania przez Radę Naukową Instytutu Badawczego Leśnictwa stopnia doktora habilitowanego”.

1. Najważniejsze informacje o przebiegu pracy naukowo-zawodowej kandydata

Dr inż. Paweł Przybylski urodził się 7 czerwca 1982 roku we Wrocławiu. W 2006 roku ukończył studia magisterskie na Wydziale Leśnym Akademii Rolniczej im. Augusta Cieszkowskiego w Poznaniu. Podstawą do uzyskania tytułu magistra inżyniera leśnictwa była obroniona w czerwcu 2006 roku praca magisterska pt. „Stan koron sosny zwyczajnej (*Pinus sylvestris* L.) w Nadleśnictwie Lubin w latach 2002-2004”. Praca ta była wykonana pod kierunkiem prof. dr hab. Romana Jaszczaka.

W latach 2002-2008 Pan Paweł Przybylski studiował też na Wydziale Biologii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Ten etap edukacji zakończył w lipcu 2008 roku obroną pracy magisterskiej pt. „Analiza polimorfizmu enzymatycznego populacji potomnych pięciu drzewostanów bukowych prezentujących zmienność genetyczną gatunku w Polsce południowej” i uzyskaniem tytułu magistra. Praca ta była wykonana pod kierunkiem dr hab. Ireneusza Odrzykoskiego prof. UAM.

Pan dr hab. Ireneusz Odrzykoski prof. z UAM był też promotorem pracy doktorskiej mgr. inż. Pawła Przybylskiego pt. „Zmienność genetyczna wybranych plantacji nasiennych sosny zwyczajnej (*Pinus sylvestris* L.) w aspekcie błędów przypisania szczepów do drzew matecznych”, którą obronił 30 czerwca 2016 roku i uzyskał stopień doktora nauk leśnych w dyscyplinie leśnictwo.

Dodatkowe wykształcenie:

- 1) 2010 – 2011: studia podyplomowe w Wyższej Szkole Biznesu w nowym Sączu – National-Louis University na kierunku Innowatyka: Kooperacja biznesu i nauki.
- 2) 2011 – 2012: studia podyplomowe w Wyższej Szkole Ekonomii i Innowacji w Lublinie na kierunku Menadżer dla nauki i biznesu: Zarządzanie projektami badawczymi współfinansowanymi z funduszy europejskich.

2. Ocena osiągnięcia naukowego

Podstawą ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego jest osiągnięcie pt. „Stabilność i możliwości regeneracyjne starodrzewów sosny zwyczajnej (*Pinus sylvestris* L.) na przykładzie populacji Kampinoskiego Parku Narodowego”.

Osiągnięcie to składa się z cyklu pięciu publikacji. Łączny Impact Factor czasopism, w których zostały opublikowane wyniósł 14,532, a łączna liczba punktów MEiN 330. Liczba cytowań według bazy JCR wynosi 10, w tym bez autocytowań 7. Oświadczenia współautorów publikacji habilitant zamieścił w odrębnym załączniku.

Celowość pracy Habilitant uzasadnił w części wstępnej autoreferatu posiłkując się informacjami z literatury na temat, często wykluczających się, perspektyw trwania głównego gatunku naszych lasów jaką jest sosna zwyczajna. Stabilność gatunku wynikająca głównie z dużej plastyczności genetycznej, w znacznym stopniu jest uwarunkowana szeregiem współzależnych czynników takich jak: oddziaływania antropogeniczne czy zmiany klimatyczne. Natomiast modele wizualizujące przyszłe zmiany składów gatunkowych w polskich lasach wskazują na istotną rolę stanu zdrowotnego i możliwości regeneracyjnych starodrzewów sosnowych w zachowaniu stabilności tego gatunku, szczególnie w strefie klimatu umiarkowanego. Na bazie tych informacji habilitant przyjął założenie, że podstawą oceny kierunku zmian udziału sosny w naszych lasach będzie wnikliwa analiza cech starodrzewów sosnowych. Swoje badania skoncentrował na obiektach zlokalizowanych głównie na terenie Puszczy Kampinoskiej. Przyjął, że głównymi celami badań będzie aktualna kondycja zdrowotna starodrzewów sosnowych w powiązaniu z wskaźnikami różnorodności biologicznej i genetycznej oraz potencjałem regeneracyjnym starych drzewostanów sosnowych przy uwzględnieniu czynników zaburzających siedliska, takich jak pożary oraz przekształcenia leśnej pokrywy glebowej. Autor poruszył także wątek dotyczący transferu informacji genetycznej pomiędzy pokoleniem matecznym i potomnym starodrzewów sosnowych.

Takie założenia metodyczne należy uznać za słuszne i pozwalające na wiarygodną ocenę stanu drzewostanów oraz ich ekosystemowej trwałości. Szkoda, że podstawowe badania były skoncentrowane tylko w jednym obiekcie, jakim jest Kampinoski Park Narodowy.

Habilitant wychodząc z założenia, że wyższa zmienność biologiczna zapewnia plastyczność ekosystemu, która staje się istotnym gwarantem jego stabilności przy zaburzeniach różnych czynników zewnętrznych, w pierwszej pracy pt: **Relationships Between Some Biodiversity Indicators and Crown Damage of Pinus sylvestris L. in Natural Old Growth Pine Forests.** (Przybylski, P.; Mohytych, V.; Rutkowski, P.; Tereba, A.; Tyburski, Ł.; Fyalkowska, K. 2021. Relationships Between Some Biodiversity Indicators and Crown Damage of Pinus sylvestris L. in Natural Old Growth Pine Forests. Sustainability 13,1239, <https://doi.org/10.3390/su13031239>.) dokonał oceny kondycji zdrowotnej starych sosen na tle ich

różnorodności genetycznej oraz biologicznej. Różnorodność genetyczna dotyczyła liczebności wariantów genów w drzewostanie, natomiast podstawą do oceny różnorodności biologicznej były zdjęcia fitosocjologiczne obrazujące zróżnicowanie roślinności runa w poszczególnych drzewostanach. Dodane do tego wyniki z oceny stopnia defoliacji sosen, pozwoliły wykonać analizy statystyczne określające relacje pomiędzy różnorodnością biologiczną na poziomie genetycznym i gatunkowym, a kondycją zdrowotną starodrzewów. Stwierdzona istotna ujemna korelacja pomiędzy liczbą wariantów genów sosny występującej w drzewostanie, a stopniem ich defoliacji, daje pełną odpowiedź na pytanie o zależność kondycji starych drzew od ich różnorodności genetycznej.

W powyższym opracowaniu naukowym udział habilitanta polegał na: zaprojektowaniu doświadczenia w kierowanym przez siebie projekcie badawczym (numer DE/373-180/2019), opracowaniu metodyki i przeprowadzeniu wszystkich pomiarów przy współudziale pozostałych autorów, współudziale w analizach statystycznych, jego korekty w procesie recenzji oraz koordynowaniu wszystkich etapów prac prowadzących do opublikowania artykułu.

Uznaję, że jest to znaczące opracowanie naukowe wnoszące szereg nowych informacji o badanych zjawiskach i w pełni wpisuje się w całokształt przedstawionego do recenzji osiągnięcia naukowego.

Druga praca naukowa pt: „**The relationship between height and diameter tree of Scots pine (*Pinus sylvestris* L.) and the extent of crown defoliation in the Kampinos National Park**” została opublikowana w 2020 roku w czasopiśmie recenzowanym Folia Forestalia Polonica, Series A – Forestry. W tym opracowaniu, na bazie 5 populacji cząstkowych i 50 starych sosen w każdej z nich, habilitant podjął próbę wykazania związku stopnia defoliacji koron z rozmiarami drzew, siedliskiem oraz stresem suszy. Badania te można więc uznać za spójne z poprzednią pracą. Jest to uzupełnienie informacji o innych czynnikach, które mogą modyfikować sieć powiązań między kondycją zdrowotną sosen a ich różnorodnością genetyczną i środowiskową. Pomiary wykonane w latach 2017 i 2019 wykazały pogarszanie się stanu zdrowotnego starych sosen, szczególnie na żyzniejszych siedliskach Kampinoskiego Parku Narodowego. Habilitant wraz współautorami opracowania tłumaczył to większymi rozmiarami drzew na żyzniejszych siedliskach i z tego wynikającym większym zapotrzebowaniem na wodę. Stwierdzono także, że podstawowe parametry drzew (wysokość i grubość) nie miały wpływu na stan zdrowotny określony skalą defoliacji koron.

Wkład habilitanta do tej pracy polegał na kierowaniu projektem badawczym, opracowaniu metodyki i przeprowadzeniu wszystkich pomiarów, współudziale w analizach statystycznych, przygotowaniu i korekty pracy.

W trzecim opracowaniu autor przedstawił badania dotyczące możliwości regeneracji istniejącego starodrzewu poprzez uzyskanie skutecznego odnowienia naturalnego. Praca pt. „**The Possibility of Regenerating a Pine Stand through Natural Regeneration**” zawiera wyniki z badania możliwości produkcji nasion przez stare sosny, jakości tych nasion oraz kształtowania się samosiewów sosnowych pod okapem starych sosen. Dodatkowym elementem było sprawdzenie cech genetycznych młodego pokolenia w relacji do starych sosen. Badania te wykazały, że stare sosny mają duży potencjał produkcji dobrych jakościowo nasion, natomiast możliwości regeneracji w postaci odnowienia naturalnego są ograniczone. Główny autor pracy wskazuje na warunki siedliskowe, które są główną przyczyną braku możliwości naturalnej regeneracji starodrzewów sosnowych. Habilitant wskazuje na potrzebę szukania sposobów poprawy warunków siedliskowych pod kątem inicjacji odnowienia naturalnego sosny na terenie Puszczy Kampinoskiej. Szanse takie widzi w naturalnych sposobach usprawnienia gleby pod kątem kiełkowania nasion i wzrostu siewek sosny. Do naturalnych metod można zaliczyć pożar lub buchtowanie dzików, które tworzy korzystne warunki do kiełkowania nasion sosny. Udział habilitanta w tej pracy sprowadzał się do zaprojektowania całego doświadczenia, opracowania metodyki i przeprowadzenia przy współudziale pozostałych autorów wszystkich pomiarów. Pan dr inż. Paweł Przybylski brał udział w analizach statystycznych, przygotowywał artykuł do opublikowania.

Wnioski wynikające z poprzedniej pracy, skłoniły Habilitanta wraz z zespołem do kontynuacji badań nad wpływem pożaru oraz skaryfikacji powierzchni gleby na kiełkowanie nasion i wzrost siewek. Eksperymenty doświadczone przeprowadzono w laboratorium, imitując warunki glebowe na wzór tych jakie są po przejściu pożaru dolnego przez drzewostan oraz po buchtowaniu dzików. Na bazie gleby pozyskanej z drzewostanu na terenie Kampinoskiego Parku Narodowego w laboratorium stworzono takie warunki i sprawdzono przebieg procesu kiełkowania nasion sosny oraz wzrostu siewek sosny. Wyniki tych eksperymentów przedstawiono w pracy pt. „**Quantitative and qualitative assessment of pine seedlings under controlled undergrowth disturbance: Fire and soil scarification**”. Okazało się, że warunki glebowe po pożarze są niekorzystne do kiełkowania nasion sosny oraz zmniejszają przeżywalność siewek. Natomiast imitacja buchtowania dzików miała korzystny wpływ na te procesy. Habilitant wyciągnął z tego wnioski praktyczne, z których wynika, że w obecnych uwarunkowaniach nie ma dużych szans na

odtworzenie młodego pokolenia sosny zwyczajnej na bazie zasobów nasiennych istniejących starodrzewów tego gatunku. Jest to wniosek, który jednoznacznie wskazuje na nadchodzące zmiany składów gatunkowych drzewostanów kształtowanych w sposób naturalny na terenie Kampinoskiego Parku Narodowego w kierunku innych gatunków drzewiastych.

Wkład habilitanta w publikacji opisującej eksperyment laboratoryjny polegał na zaprojektowaniu doświadczenia, opracowaniu metodyki i współudziale we wszystkich pracach pomiarowych oraz w analizach statystycznych, wizualizacji uzyskanych wyników oraz koordynowaniu wszystkich etapów prac zmierzających do opublikowania artykułu.

Ostatnim zagadnieniem poruszonym w osiągnięciu naukowym habilitanta jest badanie transferu genów z pokolenia matecznego jakim są starodrzewy, do ukształtowanego pokolenia potomnego w postaci samosiewów sosnowych na terenach objętych ochroną ścisłą. Zmienność genetyczna pokolenia potomnego jest decydująca w utrzymaniu plastyczności przyszłych populacji co tłumaczy celowość takich badań. Analizę międzypokoleniowego transferu genów z wykorzystaniem markerów chloroplastowego DNA habilitant przedstawił w pracy pt. **„Conservation of Genetic Diversity of Scots Pine (*Pinus sylvestris* L.) in a Central European National Park Based on cpDNA Studies”**. Użyte markery chloroplastowego DNA pozwoliły prześledzić zmiany genetyczne uwarunkowane dziedziczeniem ojcowskim, co w odniesieniu do drzew leśnych odbywa się przez transfer pyłku. Badania oparte o markery chloroplastowego DNA przeprowadzone w obiektach, w których były realizowane poprzednie eksperymenty, pozwoliły określić wpływ obcego pyłku względem starodrzewu na pulę genetyczną pokolenia potomnego, którym jest samosiew sosnowy. Zebrane dane wykazały zmniejszenie różnorodności biologicznej pokolenia potomnego, w którym odnotowano naturalną redukcję alleli rzadkich zastępowanych przez allele obce względem starodrzewów i pochodzące prawdopodobnie z sąsiednich młodszych drzewostanów. Można więc wnioskować, że pokolenie potomne sosny zwyczajnej utraciło część alleli charakterystycznych dla chronionych starodrzewów Kampinoskiego Parku Narodowego.

Wkład habilitanta w powstaniu tej publikacji polegał na opracowaniu metodyki i przeprowadzeniu wszystkich pomiarów, współuczestniczeniu w przeprowadzonych analizach statystycznych, wizualizacji uzyskanych wyników.

Analiza powyższych, pięciu prac naukowych, w których głównym autorem był habilitant, jednoznacznie potwierdza realizację postawionych celów w osiągnięciu naukowym Pana dr inż. Pawła Przybylskiego. Są to prace spójne pod względem głównego celu badań, jakim było zagadnienie stabilności i możliwości regeneracyjnych starodrzewów sosny zwyczajnej (*Pinus*

sylvestris L.) na przykładzie populacji Kampinoskiego Parku Narodowego. Wielowątkowa analiza wskazała na obniżoną stabilność, zarówno genetyczną jak i środowiskową starodrzewów na terenie Kampinoskiego Parku Narodowego. Można uznać to za wniosek o charakterze praktycznym, który wskazuje na dwie możliwości utrzymania dotychczasowego statusu sosny zwyczajnej w drzewostanach lasów kampinoskich. Pierwsza możliwość to pozostawienie starodrzewów bez ingerencji człowieka, co doprowadzi do znaczących zmian składów gatunkowych tych drzewostanów. Druga droga to ingerencja w postaci skaryfikacji powierzchni gleby na wzór buchtowania przez dziki. Ale taka działalność nie może być realizowana na terenie chronionym. Powiązane tematycznie artykuły naukowe są zamieszczone w recenzowanych czasopismach naukowych. Dlatego stwierdzam, że osiągnięcie naukowe przedstawione przez Pana dr. inż. Pawła Przybylskiego spełnia wymagania określone w Uchwale Rady Naukowej Instytutu Badawczego Leśnictwa z dnia 28 stycznia 2021 r (§ 2. pkt. 2b). Osiągnięcie to jest częścią pracy zbiorowej, ale opracowanie wydzielonego zagadnienia jest indywidualnym wkładem habilitanta (§ 2. pkt. 4, Uchwały RNIBL z 28 stycznia 2021r.). Zgodnie z punktem 3 (§ 2. Uchwały RNIBL z 28 stycznia 2021r.) habilitant szczegółowo określił swój udział w każdej z pięciu prac stanowiących osiągnięcie naukowe.

3. Ocena pozostałego dorobku naukowego i działalności naukowej

Poza osiągnięciem będącym podstawą ubiegania się o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego, dr inż. Paweł Przybylski posiada również znaczny dorobek naukowy na który składa:

- 7 prac naukowych wydanych przed uzyskaniem stopnia doktora, opublikowanych w takich czasopismach jak: *Leśne Prace Badawcze*, *Acta, Sci. Pol. Silv. Colendar. Rat. Ind. Lignar.*, *Folia Forestalia Polonica series A* oraz *Przegląd Leśniczy*
- 22 prace naukowe wydane po uzyskaniu stopnia doktora i opublikowane w czasopismach: *Forests New Zealand of Forestry Science*, *Dendrobiology*, *Forest*, *Austrian Journal of Forest Science*, *Front. For. Glob. Change*, *Acta Sci. Pol. Silv. Colendar. Ratio Ind. Lignar.*, *Sustainability*, *Sylwan*, *Folia Forestalia Polonica, Series A – Forestry*, *Agricultural and Forest Meteorology*, *Folia Forestalia Polonica series A Forestry*, *Ekonomia i Środowisko*.

Większość prac naukowych habilitanta dotyczy badań realizowanych nad sosną zwyczajną w zakresie stanu zdrowotnego, selekcji indywidualnej i populacyjnej, adaptacyjności oraz szeroko rozumianej genetyki molekularnej tego gatunku. Badania nie wchodzące do osiągnięcia

naukowego potwierdzają to, że habilitant większość swojej pracy naukowej poświęcił sośnie zwyczajnej. Fakt ten potwierdza dużą fachowość habilitanta w zakresie tematycznym przedstawionym w osiągnięciu naukowym.

Łączny IF habilitanta wyniósł 31.85.

Liczba cytowań według bazy **Web of Science na dzień** 29.03.2023 r. wyniosła 80 (63 cytowań po wyłączeniu autocytowań) natomiast według bazy **Google Scholar** (29.03.2023 r.) było to 138.

Indeks Hirscha według bazy **Web of Science** (29.03.2023 r.) wyniósł 5, natomiast według bazy **Google Scholar** (29.03.2023 r.) wskaźnik ten uzyskał wartość 6.

Łączna liczba punktów przyznanych przez Ministerstwo Edukacji i Nauki wyniosła 1284.

Dr inż. Paweł Przybylski brał czynny udział w licznych konferencjach. Przed uzyskaniem stopnia doktora uczestniczył w 7 konferencjach krajowych i zagranicznych (5 z referatem i 2 z posterem). Po uzyskaniu stopnia doktora wygłosił referaty na 4 zagranicznych oraz 4 krajowych konferencjach. Był też organizatorem 2 konferencji krajowych i 4 seminariów o zasięgu krajowym.

Habilitant był autorem 6 projektów badawczych pozyskanych w drodze konkursów krajowych lub zagranicznych, natomiast w 10 takich projektach uczestniczył jako współautor. Poza tym był głównym autorem 4 projektów pozyskanych innym trybem niż w drodze konkursów oraz w 9 takich projektach brał udział jako współautor. Jest członkiem Polskiego Towarzystwa Leśnego.

W terminie od 1 maja 2021 r. do 31 lipca 2021 r. Pan dr inż. Paweł Przybylski odbył staż naukowy w Katedrze Siedliskoznawstwa i Ekologii Lasu (Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu, Wydział Leśny i Technologii Drewna), czego efektem była jedna publikacja naukowa.

Habilitant wykonał 12 recenzji prac naukowych zleconych przez takie czasopisma jak: *Forests*, *Dendrobiology*, *Agronomy*, *Forum Pedagogiczne* i *Sustainability*. Był też recenzentem 2 grantów badawczych realizowanych w Instytucie Badawczym Leśnictwa ze środków subwencji statutowej Ministerstwa Edukacji i Nauki. Uzyskał patent krajowy numer P.439788 pt. „Sposób określania genotypu próbki roślinnej kultywarów topoli, zestaw testowy i zastosowanie zestawu testowego” oraz jedno wdrożenie technologiczne. Wykonał też 17 ekspertyz biegłego sądowego w sprawach karnych dotyczących wykazania homogenności genetycznej próbek materiału dowodowego i porównawczego potencjalnie skradzionego drewna.

Powyższy dorobek naukowy w formie publikacji, uczestnictwa w zespołach badawczych realizujących liczne projekty naukowe, udział w konferencjach oraz odbyty staż naukowy sprawiają, że dr. inż. Pawła Przybylskiego można określić jako naukowca o wyraźnie

ukierunkowanych zainteresowaniach naukowych. Znaczący dorobek naukowy świadczy o dużym doświadczeniu i znaczących kompetencjach w planowaniu i realizacji badań naukowych, zarówno laboratoryjnych jak też i terenowych.

Pan dr inż. Paweł Przybylski był promotorem 4 prac magisterskich realizowanych w Uniwersytecie Rolniczym im. H. Kołłątaja w Krakowie, w Akademii Rolniczej im. Augusta Cieszkowskiego w Poznaniu oraz Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie. Był opiekunem 4 stażystów w latach 2016-2018, prowadził szkolenia dla pracowników Lasów Państwowych, wygłaszał wykłady w ramach Niestacjonarnych Studiów Doktoranckich przy Instytucie Badawczym Leśnictwa oraz na Festiwalu Nauki w Warszawie, prowadził zajęcia na ćwiczeniach terenowych studentów Szkoły Głównej Gospodarstwa Leśnego i Filii Uniwersytetu Łódzkiego w Tomaszowie Mazowieckim (Laboratorium Biologii Molekularnej).

Łączny IF na poziomie 31.85, duża liczba punktów ministerialnych (1284), znaczna liczba cytowań oraz indeks Hirscha wynoszący 5 świadczy o tym, że dr inż. Paweł Przybylski jest naukowcem o dużym dorobku w zakresie genetyki i selekcji drzew leśnych. Udział w licznych projektach badawczych wskazuje także na dużo szersze naukowe zainteresowania habilitanta, natomiast udział w konferencjach naukowych, wykonane recenzje prac naukowych, patent, czy też prace eksperckie świadczą o zaangażowaniu dr inż. Pawła Przybylskiego w życie organizacyjne oraz rozwój Instytutu Badawczego Leśnictwa w Sękocinie Starym. Tym samym całokształt dorobku naukowego wskazuje na duży wkład habilitanta w poszerzanie wiedzy z zakresu leśnictwa. Realizacja różnorodnych zajęć dydaktycznych wskazuje na umiejętność przekazywania innym swojej wiedzy naukowej. W swoim autoreferacie habilitant wymienił też szereg innych działalności popularyzujących naukę.

5. Wniosek końcowy

Pozytywnie oceniam osiągnięcie naukowe Pana dr. inż. Pawła Przybylskiego będące podstawą ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego. Taka ocena wynika z następujących przesłanek:

- opracowanie osiągnięcia naukowego jest niepodważalnym dorobkiem naukowym o znaczeniu krajowym i międzynarodowym, co stawia jego autora w gronie wysokiej klasy specjalistów w zakresie selekcji i genetyki drzew leśnych,

- sprecyzowane zainteresowania oraz znaczący dorobek naukowy z zakresu nauk leśnych, doświadczenia i znaczące kompetencje w zakresie prowadzenia badań, w tym udział w zespołach badawczych,
- systematyczny rozwój naukowy i dynamiczny wzrost aktywności naukowej szczególnie po uzyskaniu stopnia doktora,
- realizacja zajęć dydaktycznych oraz działania popularyzujące wiedzę o leśnictwie.

Wymienione aktywności sprawiają, że dr. inż. Pawła Przybylskiego można uznać za w pełni ukształtowanego naukowca i dlatego z osobistym przekonaniem stwierdzam, że spełnia wymagania stawiane kandydatom do stopnia doktora habilitowanego zgodnie z ustawą z dnia 20 lipca 2018 roku (Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce) oraz Uchwałą Rady Naukowej Instytutu Badawczego Leśnictwa z dnia 28 stycznia 2021 roku.

W związku z powyższym, w mojej ocenie Pan dr inż. Paweł Przybylski w pełni zasługuje na stopień doktora habilitowanego w dziedzinie nauk rolniczych w dyscyplinie nauki leśne i dlatego rekomenduję Komisji Habilitacyjnej oraz Radzie Naukowej Instytutu Badawczego Leśnictwa o pozytywne zaopiniowanie recenzowanego przeze mnie wniosku.

Dr hab. Włodzimierz Buraczyk